

Torre de Moja

Olèrdola

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Al centre del nucli de Moja
Emplaçament: Accés per la carretera BV-2119

Coordenades:

Latitud: 41.326282954908
Longitud: 1.6903049275896
UTM Est (X): 390396
UTM Nord (Y): 4575806

Classificació

Número de fitxa: 08145-94
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Pre-romànic
Segle: X
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Si bé l'exterior sembla conservar-se bé, a l'interior es troben moltes deficiències estructurals.
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BIC R-I-51-5564. Decret 22/04/1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari: IPA 1242
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament d'Olèrdola. Avinguda Catalunya, 12 - 08734 Olèrdola

Autoria de la fitxa Tríade scp
Data de registre de la fitxa: dt., 26/06/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dl., 25/05/2020 - 10:00

Descripció

Torre de defensa de planta circular. Té un diàmetre intern de 5,15 m i un gruix de les parets, al nivell de la porta, de 1,85 m. L'alçada total de l'edifici és de 14 m des del sòl exterior fins al terrat. L'interior resta dividit en dos grans compartiments. La porta, orientada a l'oest, fa 80 cm d'ample per 130 cm d'alt. És acabada per un arc de mig punt, format per 9 dovelles i uns muntants monolítics de pedra escairada. Les parets són fetes de pedres poc treballades, però col·locades en filades i unides amb morter de calç. Els murs eren arrebossats a l'exterior.

Història

El lloc de Moja s'esmenta ja l'any 981, en la venda de terra i vinya, feta per Banzi i altres homes a Guisllamany. En el testament d'Aldabert, fill de vescomte de Barcelona, del 1010, es donà l'alou de Moja al monestir de Sant Cugat del Vallès. Aquest fet comportà que el germà d'Aldabert, Geribert de Subirats, no acceptés la donació de la torre de Moja al monestir. Això motivà la intervenció del comte de Barcelona, el qual l'any 1013 va reconèixer que la torre pertanyia al monestir de Sant Cugat, com també el seu terme i les seves pertinences. Sant Cugat va augmentar gradualment les propietats a Moja. El 1109 el comte Ramon Berenguer III va donar al monestir vallesà i la ferreria que tenia a Moja. El monestir cedí la custòdia del lloc a diferents famílies. Així, el 1114 l'abat de Sant Cugat establí a Bernat i a Sicars els feus d'Arnau, pare de l'esmentat Bernat, i els encomanà la batllia de Moja amb la torre que havien de reconstruir. La torre potser havia estat destruïda en les ràtzies almoràvits del començament del segle XII. Pocs anys després, el 1187, Sant Cugat encomanà a Guerau de Mogà la fortalesa i la batllia de la quadra de Moja. Al segle XVII, el domini útil de la quadra de Moja, el tenia la família Copons, Ramon de Copons i de Grimau, senyor de la torre de Moja, que va rebre l'any 1702 el títol de marquès de Moja. En època recent, s'hi construïren dos pisos embigats, s'hi arreglà la teula i s'hi feren uns merlets de totxo. Ha estat restaurada darrerament gràcies a la subvenció concedida del Fons FEDER de la Unió Europea, consistent en la restauració i l'acondiciament de l'espai interior i l'acabat de la coberta de la torre.

Bibliografia

A.A.V.V (1992). Catalunya Romànica. El Penedès. L'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. CATALÀ ROCA, P. (1971). Els castells catalans. Rafael Dalmau, vol.III. Barcelona. CRUAÑES, E. (1980), Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

